

**Odlišné stanovisko sudcu ústavného súdu Roberta Šorla
k nálezu č. k. III. ÚS 521/2023**

1. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde pripájam toto odlišné stanovisko k výroku a odôvodneniu nálezu senátu ústavného súdu č. k. III. ÚS 521/2023-48.

2. Ústavnej sťažnosti malo byť vyhovené a vyslovené, že uznesením najvyššieho súdu bolo porušené základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a právo na osobnú slobodu podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru a čl. 9 ods. 1 medzinárodného paktu.

3. K námietke sťažovateľa, že najvyšší súd odôvodnil trvanie kolúznej väzby tým, že ešte neboli vypočutí všetci majitelia prevádzok vo vzťahu, ku ktorým mala byť páchaná trestná činnosť, treba uviesť, že najvyšší súd nešpecifikoval mená svedkov, ktorí majú byť vypočutí. Vzhľadom na to, že kolúzna väzba v čase rozhodovania najvyššieho súdu trvala približne štyri mesiace, nie je ústavne udržateľné, aby kolúzny dôvod spočíval v potenciálnom kolúznom konaní sťažovateľa vo vzťahu k neurčitým svedkom, ktorí majú byť vypočutí v budúcnosti. Orgány činné v trestnom konaní mali primerane dlhý čas, aby počas približne štyroch mesiacov trvania kolúznej väzby identifikovali osoby vo vzťahu, ku ktorým by mohol byť založený kolúzny dôvod. Pokiaľ svedkovia neboli stotožnení, úvahy najvyššieho súdu o potenciálnom kolúznom správaní sťažovateľa sú založené len na vágnych úvahách, ktoré nie sú ústavne udržateľné. Naopak, z titulu pracovnej pozície sťažovateľa ako riadiaceho pracovníka v čase, kedy mala byť páchaná trestná činnosť, vyplýva, že neprichádzal do styku s majiteľmi prevádzok, čo nasvedčuje v prospech oslabovania kolúzneho dôvodu väzby.

4. V tejto súvislosti neobstojí námietka najvyššieho súdu, ktorá spočíva v tom, že v priebehu ďalšieho rozhodovania o väzbe sťažovateľa bolo stotožnených 61 svedkov, ktorých bude potrebné vypočuť. Z takejto následnej a nepochybne oneskorenej konkretizácie počtu svedkov nemožno vyvodit' argument v prospech ústavnej udržateľnosti ústavnou sťažnosťou namietaného uznesenia. Ústavný súd na rozdiel od všeobecného súdu nerozhoduje o väzbe sťažovateľa, ale o tom, či rozhodnutie všeobecného súdu spĺňa ústavnoprávne požiadavky pre ďalšie trvanie väzby. Konkretizáciu svedkov v ďalšom postupe orgánov činných v trestnom konaní nemožno vnímať ako okolnosť, ktorá by bola spôsobilá mať vplyv na posúdenie ústavnej udržateľnosti namietaného uznesenia najvyššieho súdu. V namietanom uznesení potreba vypočutia ďalších svedkov nebola vôbec konkretizovaná a rovnako z neho nebolo možné vyvodit' dôvody na obavu, že by sťažovateľ týchto svedkov mohol ovplyvňovať.

5. K námietke sťažovateľa, že najvyšší súd odôvodnil kolúznu väzbu závažnosťou a dlhším trvaním trestnej činnosti, vrcholovým postavením sťažovateľa v štruktúre zločineckej skupiny a počiatkové štádium vyšetrovania, treba uviesť, že neadresné úvahy týkajúce sa trvania trestnej činnosti, postavenia sťažovateľa v zločineckej skupine a fáza vyšetrovania samy osobe nepostačujú na ústavne akceptovateľné odôvodnenie kolúznej väzby. Z uvedených skutočností totiž nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné ustáliť dôvodnú obavu, že sťažovateľ bude kolúzne konať alebo že sa kolúzneho konania v minulosti dopustil. Nie je možné stotožniť

sa ani s úvahou najvyššieho súdu, že kolúzna väzba je daná aj z dôvodu, že ide o počiatočné štádium vyšetrovania. V prejednávanej veci sa posudzovala dôvodnosť trvania kolúznej väzby po približne štyroch mesiacoch od jej uvalenia, čo bol dostatočný čas na to, aby boli pre jej ďalšie opodstatnenie precizované konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo potenciálne kolúzne správanie sťažovateľa. Všeobecné konštatácie týkajúce sa trvania a závažnosti trestnej činnosti, postavenia sťažovateľa v zločineckej bez uvedenia konkrétnych kolúzných dôvodov sú ústavne neakceptovateľné pre ďalšie trvanie kolúznej väzby.

6. Vzhľadom na to, že konkrétne kolúzne dôvody najvyšší súd neustálil, napadnuté uznesenie je ústavne neudržateľné pre ďalšie trvanie väzby. Z tohto dôvodu týmto rozhodnutím bolo porušené základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a právo na slobodu podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru a čl. 9 ods. 1 medzinárodného paktu.

V Košiciach 7. decembra 2023

Robert Šorl
sudca